

بررسی تأثیر برخی عناصر غذایی ماکرو و میکرو در بهبود کیفی و کمی انگور بیدانه در قزوین

مهرزاد مستشاری^۱، مهرداد شهبان^۲

۱- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی قزوین

۲- عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب

منطقه قزوین و تاکستان یکی از قطب‌های تولیدات انگور با سطح زیر کشت بالغ بر ۲۷۵۰۰ هکتار می‌باشند لذا بدلیل اهمیت غذایی و تغذیه‌ای انگور با توجه به افزایش روزافزون جمعیت باید وضعیت تغذیه‌ای گیاه را جهت افزایش بازده آن بهبود بخشید. لذا جهت تعیین بهترین و مناسب‌ترین ترکیب کودی به منظور دستیابی به حداکثر کمیت و کیفیت محصول و همچنین رسیدن به یک تعادل تغذیه‌ای طرح تحقیقاتی فوق در ایستگاه اسماعیل آباد مرکز تحقیقات کشاورزی قزوین بر روی انگور بیدانه اجرا گردید.

این طرح به صورت ۸ تیمار و با سه تکرار در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با تیمارهای آزمایشی ذیل اجرا گردید:

1-NP 2-NPK 3-NPKS 4-NPKS Mn 5-NPKSMn Zn 6-NPKSMnZnFe
7-NPKSMnZnFeCu 8-NPKSMnZnFeCuB

پس از اعمال تیمارها و انجام عملیات داشت در پایان فصل زراعی برداشت محصول انجام پذیرفت و خصوصیات کمی و کیفی محصول مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. در اکثر پارامترهای مورد اندازه‌گیری بین تیمارهای اعمال شده با عناصر ریزمغذی نسبت به شاهد اختلاف معنی دار بدست آمد که بیشترین عملکرد مربوط به تیمار ۸ برابر با ۱۷ تن در هکتار در برابر شاهد، ۷/۵ تن در هکتار معنی دار گردید. بیشترین میزان وزن یک خوشه مربوط به تیمار ۶ و ۸ بالغ بر ۲۴۷ گرم، بیشترین میزان وزن حبه مربوط به تیمار ۴ و ۸ بالغ بر ۲/۱ گرم، بیشترین میزان طول خوشه مربوط به تیمار ۷ و ۸ بالغ بر ۲۴ سانتیمتر و بیشترین درصد قند مربوط به تیمار ۶ برابر با ۲۰ درصد بدست آمد.

در نهایت ثابت گردید ضرورت مصرف عناصر ریز مغذی در کنار عناصر پرمصرف با توجه به آزمون خاک از موارد ضروری در باغات انگور به شمار می‌آید و مصرف گوگرد و پتاسیم تأثیر چشمگیری در فاکتورهای مورد اندازه‌گیری داشته است و جهت بالابردن کمیت و کیفیت محصول و تأمین سلامت جامعه مصرف عناصر ریزمغذی در باغات انگور ضروری می‌باشد.